

Ministerens Ord holdes en Mulighed aaben for, at enkelte Led kunde bestaae, men med fornøden Garanti, for at Færdselen ikke opholdes. Men naar man nu vil forstaae det saaledes, at et heelt Amt kan lade Leddene bestaae uden nogensomhelst Garanti i saa Henseende, saa synes det ikke at samstemme med de Ord, Ministeren her har skrevet. Naar dernæst den høitæredede Minister siger, at, efterat han officielt har vedkjendt sig denne Fortolkning af Veiloven, saa kan han ikke forandre den, og saa kan han ikke tage imod Segnsloven med en Bestemmelse, som gaar ud paa at give en anden Fortolkning af Veiloven, saa skal jeg hertil svare, at det for det Første ikke har været mig bekjendt før i dette Dieblik, at den ærede Minister officielt har vedkjendt sig den Fortolkning, som han nu gjør gjældende, og dernæst vil jeg sige, at ligesaa lidt som Ministeren vil fravige, hvad han har vedkjendt sig, ligesaa lidt vil jeg stemme for en Bestemmelse i Segnsloven, som jeg anseer for at tilintetgjøre, hvad jeg har været med til at vedtage i Veiloven som Noget, jeg har anseet for rigtigt, og jeg skal derfor uden Hensyn til, hvad Skæbne Segnsloven vil faae, stemme for Uendingsforslaget.

Indenrigsministeren: Der som det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) har havt den Hensigt — og derom kan jeg ikke nære nogen Tvivl — at Veilovens § 11 skulde indeholde en saadan Bestemmelse, er det mig aldeles usforstaaeligt, hvorfor han, og muligt de andre ærede Medlemmer, som nu have sluttet sig til hans Uendingsforslag, ikke dengang sørgede for at faae Bestemmelsen sat ind i Loven, saaledes at den blev utvivlsom. Jeg kan ikke see, hvorledes det ærede Medlems Fortolkning egentlig kan rimes sammen med, at det nu hedder i § 11: „Amtsraadet kan bestemme“, thi Loven havde da i Biføreligheden bestemt Reglen, og Amtsraadet kunde kun indrømme Undtagelser. Nu staaer der, at der skal gives vedkommende Lovseiere et Mars Frist til at træffe de nødvendige Foranstaltninger, men dette er ligeledes knyttet til Amtsraadets Beslutning, ellers vilde der ganske simpelt have staaet i Loven; Alle

Ledde skulle fjernes, men dog først et Mars efter at Loven er traadt i Kraft. Det staaer der imidlertid ikke, men der staaer, at alle Ledde skulle fjernes med Mars Bærel, efterat Amtsraadet har bestemt, at de skulle fjernes. Jeg formaaer ikke at fatte, hvorledes man kan lægge den Forstaaelse af Veiloven ind i de Ord, der ere skrevne. Det er heller ikke lykkedes det ærede Medlem ved Oplæsningen af Motiverne at overbevise mig om, at der ikke deri er udtrykt, hvad jeg mener. Der siges i Motiverne — jeg har dem ikke for mig, men jeg citerer efter Huskommelsen — at man vel anseer det for rigtigt, at der aabnes Afgang til at fjerne Leddene; men paa den anden Side ansees det for meget betænkeligt at paabyde Fjernelsen af disse Led, uden at der kan gives Erstatning derfor. Dette samstemmer fuldkomment med min Betragtning; i alt Fald staaer det ikke i nogen Modstrid dermed, thi hvad enten Afskaffelsen paabydes gennem Lov for hele Landet, saaledes som det ærede Medlem mener, eller gennem Amtsraadene for hver enkelt Amtsraads-kreds, bliver Betragtningen fuldkommen rigtig i begge Tilfælde. — Naar det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) udtalte, at det var ham noget uklart, hvorledes Forholdet blev i et Amt, hvori Amtsraadet ikke tog nogen Beslutning, vil jeg dertil sige, at Forholdet med Leddene da bliver ganske usforandret, som det har været for Veilovens Skrafttræden. Veiloven bestemmer kun, at naar Amtsraadet finder, at Leddene behøve den offentlige Færdsel, og vel at mærke, naar det beslutter sig til at bringe de fornødne Offre for at fjerne disse Besværigheder, staaer det i dets Magt at gjøre det; men der staaer intet Paabud for hele Landet om, at disse Hindringer for Færdselen skulle fjernes, og at Amtsraads-kredsene skulle udrede Erstatning derfor. Det forekommer mig ogsaa, at man kan være fuldstændig heroligt ved, at hvor Leddene virkelig ere til stort Besvær for den offentlige Færdsel, ville de rette Vedkommende, nemlig Amtsraadene, ikke undlade at søge dem fjernede, og de have fuldstændig Myndigheden dertil i deres Haand; men saa vist det er, og saa sandlynligt det er, at Myndigheden vil blive brugt i